

T.a.v. Bestuurscommissie & DB Stadsdeel West
Bos en Lommerplein 250
1055 EK Amsterdam

Datum 15 januari 2018
Kenmerk 2428/ZY

Geachte leden van de bestuurscommissie,

De Ombudsman Metropool Amsterdam heeft eind vorig jaar klachten van een aantal bewoners van de Bellamybuurt in Stadsdeel West ontvangen omdat zij zich niet konden vinden in de procedurele gang van zaken rond de sloop van een pand en de vergunningverlening voor de bouw van een nieuw pand op diezelfde locatie in de Wenslauerstraat. Zij beklagden zich onder meer over het verloop van de zienswijzeprocedure, de communicatie van het stadsdeel richting de bewoners en de houding van het stadsdeel tijdens de (sloop)werkzaamheden van het pand.

De desbetreffende bewoners hebben hun ervaringen goed gedocumenteerd en gedeeld met de ombudsman. Naar aanleiding daarvan heeft de ombudsman besloten om onderzoek te verrichten en het stadsdeel nader te bevragen over de gehele gang van zaken. Het onderzoek van de ombudsman heeft zich niet gericht op de inhoud van de bezwaren van de omwonenden, omdat hierover een procedure bij de rechtbank gaande is. Het onderzoek richt zich echter wel op de procedurele aspecten en de feitelijke gang van zaken rondom de sloop van het pand. Uit het dossier van de bewoners en de reactie van het stadsdeel op de vragen van de ombudsman heeft de ombudsman een aantal conclusies getrokken.

Hieronder volgt eerst korte voorgeschiedenis over de situatie aan de Wenslauerstraat.

Voorgeschiedenis / achtergrondsheets

Een ontwikkelaar meldt zich op 21 mei 2012 bij Stadsdeel West met een conceptaanvraag voor de bouw van een pand van vijf verdiepingen in de Wenslauerstraat. Het stadsdeel beseft dat de Wenslauerstraat gelegen is in een gebied met cultuurhistorische waarde. Het gebouw zou met vijf verdiepingen niet passen binnen het karakter van de buurt en te prominent aanwezig zijn. Het bouwplan wordt dan ook afgekeurd en de ontwikkelaar wordt in contact gebracht met Bureau Monumenten en Archeologie om aanwijzingen te krijgen voor aanpassing van het plan.

Op 14 februari 2013 wordt er een nieuwe concept aanvraag ingediend door de ontwikkelaar. Volgens het aangepaste bouwplan zal het pand nu bestaan uit drie volledige bouwlagen en een iets terug gelegen vierde verdieping ('set back') plus kelder. De ontwikkelaar besluit om, nog voordat het stadsdeel een beslissing op de conceptaanvraag van 14 februari 2013 heeft genomen, op 26 juni 2014 een omgevingsvergunning aan te vragen.

Medio januari 2015 komen de omwonenden pas tot de ontdekking dat er bouwplannen zijn doordat er grondboringen plaatsvinden en zij vervolgens met het stadsdeel hierover telefonisch

contact opnemen. Op 4 februari 2015 hebben enkele omwonenden de aanvraag (omgevingsvergunning) ingezien op het stadsdeelkantoor. Dan blijkt voor de omwonenden al snel dat het stadsdeel voornemens is groen licht te geven aan de bouwplannen.

Deze aanvraag wordt uiteindelijk ook gepubliceerd op de website van de gemeente Amsterdam. Tijdens de behandeling van de aanvraag maken een aantal bewoners kenbaar zich niet te kunnen vinden in de realisatie van een dergelijk (groot) project, gezien het cultuurhistorische karakter van de buurt. Ook twijfelen zij aan de inpasbaarheid van de bouwplannen in het bestemmingsplan. De omwonenden maken zich bovendien zorgen over een aantal andere, meer praktische zaken, zoals de effecten op de parkeergelegenheid, teruggang van lichtinval bij naastgelegen panden en (geluids-)overlast. Telefonisch, per mail en ook middels inspraak bij raadsvergaderingen worden de bezwaren kenbaar gemaakt. Er vinden in 2015 gesprekken plaats tussen omwonenden en het stadsdeel, maar omwonenden hebben niet het idee dat er sprake is van daadwerkelijke inspraak.

Op 23 maart 2016 wordt het dossier door het stadsdeel gepubliceerd en krijgen bewoners de gelegenheid om een zienswijze in te dienen tegen de omgevingsvergunning en uiteindelijk gaat het stadsdeel op 12 juli 2016 over tot het verlenen van de omgevingsvergunning. Diverse omwonenden die een zienswijze hebben ingediend hebben beroep aangetekend bij de Rechtbank van Amsterdam. Op 6 maart 2017 is het stadsdeel bij tussenvonnis verzocht om de verleende omgevingsvergunning in te trekken, aan te passen of nader te motiveren.

Het stadsdeel kiest, na overleg met verantwoordelijk wethouder van de centrale stad, uiteindelijk toch voor de laatste optie. Op 2 augustus 2017 doet de Rechtbank uitspraak en wordt het besluit van 12 juli 2016 vernietigd. Een beroepsprocedure volgt.

Zienswijzeprocedure

Zoals eerder aangegeven richt het onderzoek van de ombudsman zich niet op de inhoudelijke bezwaren van de bewoners en / of de inhoudelijke afweging die het stadsdeel heeft gemaakt bij het verstrekken van de omgevingsvergunning. Uit de feiten blijkt dat in de periode van 23 maart 2016 tot en met 6 mei 2016 het 'ontwerpbesluit omgevingsvergunning' voor de bouw van het pand aan de Wenslauerstraat ter inzage heeft gelegen. Tijdens deze periode was het mogelijk om een zienswijze in te dienen. Diverse omwonenden en belanghebbenden hebben van deze gelegenheid gebruik gemaakt. De ombudsman concludeert dat er zich tijdens de behandeling van deze procedure een aantal onregelmatigheden heeft voorgedaan.

Ondertekend of niet?

Zo vermeldt het stadsdeel in de Nota van Beantwoording zienswijzen (behorende bij het toekenningsbesluit van 12 juli 2016) dat een zienswijze niet is ondertekend en buiten de termijn van terinzagelegging binnen is gekomen. Het is de ombudsman gebleken dat de desbetreffende zienswijze wel degelijk is ondertekend¹ en dat het stuk weliswaar buiten de termijn van terinzagelegging is binnengekomen, maar dit laatste de indiener niet te verwijten valt. De indiener heeft de zienswijze namelijk op 30 april 2016 aangetekend verstuurd en was daarmee ruim op tijd.

Na vragen hierover van de ombudsman heeft het stadsdeel nader onderzoek verricht. Daaruit is gebleken dat het desbetreffende poststuk is kwijtgeraakt bij Post NL en pas in een later stadium is boven komen drijven. Uit de gebruikte bewoording van het stadsdeel in de Nota van Beantwoording (ten aanzien van deze zienswijze) heeft de ombudsman het vermoeden dat de

¹ Zoals is gebleken uit de reactie van het stadsdeel op WOB-verzoeken van belanghebbenden.

zienswijze niet inhoudelijk is behandeld². Het stadsdeel stelt zich echter op het standpunt dat dit wel het geval is. De zienswijze zou namelijk inhoudelijk identiek zijn aan het merendeel van de ingekomen zienswijzen, waardoor er in de Nota van Beantwoording voor gekozen is om in algemene zin (per onderwerp) te reageren op de zienswijzen. De ombudsman kan, gezien de algemene formuleringen, dit niet verder verifiëren of vaststellen.

Ondeugdelijke archivering en geen herstelmogelijkheden

Naast het voorgaande is gebleken dat een zienswijze van een andere omwonende op onzorgvuldige wijze is gearchiveerd. De desbetreffende zienswijze is tijdig zowel digitaal als per post naar het stadsdeel opgestuurd. Het origineel bevat vier pagina's met tekst. Uit opgevraagde kopieën bij het stadsdeel blijkt dat één van de pagina's (de derde om precies te zijn), vermoedelijk tijdens het proces van scannen en archiveren van de schriftelijke versie, als blanco pagina in het dossier terecht is gekomen.

Uit onderzoek van de ombudsman blijkt dat de behandelend ambtenaar dit weliswaar tot twee keer toe heeft geconstateerd (direct na ontvangst van de zienswijze en na de sluitingstermijn) maar daar geen actie op heeft ondernomen en daarmee de indiener van de zienswijze geen gelegenheid heeft geboden om het een en ander te herstellen. Sterker nog, het stadsdeel had al de complete digitale versie ter beschikking, maar heeft ervoor gekozen om niet zelf het gebrek te herstellen omdat naar eigen zeggen de digitale weg niet openstond voor het indienen van zienswijzen. Dit laatste wordt overigens door de omwonenden betwist.

Door deze gang van zaken is hetgeen op de derde pagina van de zienswijze was opgenomen niet behandeld in de formele zienswijzeprocedure. Het stadsdeel kan geen verklaring geven voor de handwijze van de desbetreffende ambtenaar.

Omdat de derde pagina niet in de formele procedure is behandeld loopt de indiener van deze zienswijze voor hetgeen inhoudelijk op die pagina stond een risico bij het indienen van een beroep. In beginsel geldt dat er alleen gronden in de procedure kunnen worden ingebracht die reeds in de (formele) zienswijzeprocedure en of / in bezwaar zijn behandeld. Worden deze gronden toch ingebracht, dan buigt de rechter zich over de ontvankelijkheid ten aanzien van deze gronden. Het kan dan zo zijn dat de rechter uiteindelijk oordeelt dat de gronden (zoals geformuleerd op de derde pagina van de zienswijze) uitgesloten worden van de beroepsprocedure.

De ombudsman merkt ten aanzien van de al of niet geboden mogelijkheid om zienswijzen digitaal in te dienen nog het volgende op. De publicatie van het ontwerpbesluit op de website van de gemeente Amsterdam bevat de volgende tekst: '*Gedurende deze termijn van terinzagelegging kan door een ieder mondeling dan wel schriftelijk zienswijzen worden ingediend*'.³ Een aantal regels verderop, onder het kopje 'Niet mee eens', wordt middels een link doorverwezen naar een pagina met informatie over het indienen van een zienswijze.⁴

Op die pagina staat (onder meer) de volgende tekst: '*Bent u het niet eens met dit ontwerpbesluit dan kunt u, gedurende de zes weken dat het ontwerpbesluit ter inzage ligt, een zienswijze indienen. Dit kan schriftelijk of mondeling. Stuur uw zienswijze naar: Het algemeen bestuur van de bestuurscommissie van stadsdeel West. Postbus 57239, 1040 BC Amsterdam of per mail naar info.sdw@amsterdam.nl*'.

² 'Op 7 juni 2016 (dus buiten de termijn van terinzagelegging) is door het stadsdeel een zienswijze ontvangen van 'X'. Deze zienswijze is niet ondertekend en is buiten de termijn van terinzagelegging ingekomen.'

³ <https://www.amsterdam.nl/nieuwsarchief/bekendmakingen/stadsdeel-west/2016/week-12/ontwerpbesluit/>

⁴ <https://www.amsterdam.nl/nieuwsarchief/bekendmakingen/bezwaarteksten/bezwaarteksten-5/bezwaar/>

Gezien de tegenstrijdige, verwarrende informatie is de ombudsman van mening dat het stadsdeel niet hard kan stellen dat het indienen van zienswijzen via de digitale weg niet mogelijk was.

Welke zienswijzen behandeld?

Voor de indieners (maar ook voor derden, waaronder de ombudsman) is het voorts uitermate onduidelijk welke zienswijze nu wel of niet in behandeling is genomen. Het stadsdeel heeft ervoor gekozen om in de Nota van Beantwoording de zienswijzen per onderwerp te categoriseren en te behandelen en niet per zienswijze. In de Nota stelt het stadsdeel dat er 23 zienswijzen binnen de gestelde termijn van terinzagelegging zijn ingediend. Eén zienswijze, zie hierboven, zou buiten de termijn zijn ingediend en niet zijn ondertekend. Van de 23 zienswijzen zou er bovendien één op digitale wijze zijn ingediend en niet zijn ondertekend.

Naar aanleiding van de gerechtelijke procedure zijn uiteindelijk alle (volgens het stadsdeel behandelde) zienswijzen met de belanghebbenden in deze procedure gedeeld. Het stadsdeel heeft daartoe een lijst aangeleverd bij de rechtbank. In de desbetreffende lijst komen dan ineens de zienswijzen voor die volgens de Nota van Beantwoording niet zouden zijn behandeld (al dan niet vanwege digitaal indienen en/of buiten de termijn ingekomen).

Wijze van anonimiseren van persoonsgegevens

De ombudsman heeft van de indieners meerdere kopieën gekregen van de zienswijzen zoals deze bij het stadsdeel ter inzage hebben gelegen. Uit de kopieën valt op te maken dat het stadsdeel op uiterst slordige wijze te werk is gegaan met het anonimiseren van een aantal zienswijzen.

Bij diverse zienswijzen zijn stukken tekst geanonimiseerd die niet geanonimiseerd hadden moeten worden. In sommige gevallen is er onvoorzichtig te werk gegaan, waardoor tijdens het anonimiseren de zwarte markeringen zijn doorgedrukt naar de volgende pagina. Namen zijn in sommige gevallen gewoon zichtbaar. Handtekeningen zijn dan weer wel en dan weer niet zichtbaar. Uit onderzoek van de ombudsman blijkt dat het stadsdeel geen voorschriften heeft voor het anonimiseren van persoonsgegevens. De ombudsman heeft het vermoeden dat de wijze van archivering en anonimiseren van de zienswijzen in ernstige mate de zienswijzprocedure heeft verstoord.

Aanvang sloopwerkzaamheden

Geen ontheffing/vergunning

Op 12 december 2016 is uiteindelijk begonnen met de sloop van het pand aan de Wenslauerstraat. Uit onderzoek van de ombudsman is gebleken dat de benodigde ontheffingen voor de openbare ruimte en voor het uitvoeren van deze sloopwerkzaamheden op dat moment niet aanwezig waren. Wel was er, kort voor aanvang van de werkzaamheden, een (WIOR)⁵ aanvraag hiervoor ingediend en er was een (mondelijke) toezegging van het stadsdeel richting de aannemer dat de benodigde ontheffingen verleend zouden worden.

Medewerkers van de afdeling Bouw en Woningtoezicht hebben op die dag ook geconstateerd dat de benodigde formele documentatie niet aanwezig was, doch zij hebben de sloopwerkzaamheden niet onderbroken. Navraag bij het stadsdeel leert dat de desbetreffende medewerkers hadden geconstateerd dat de gevel op dat moment dusdanig instabiel was dat er sprake was van instortingsgevaar. Daarop is besloten om de werkzaamheden toch door te laten gaan, omdat staken van de werkzaamheden een gevaarlijkere situatie op zou leveren.

⁵ WIOR staat voor Werken in de Openbare Ruimte. Voor het openbreken van de grond is een vergunning nodig.

De ombudsman heeft begrip voor het feit dat het stadsdeel, nu de sloop eenmaal had aangevangen en er sprake was van gevaarstelling, de sloopwerkzaamheden op dat moment door heeft laten gaan. Echter, op de vraag welke consequenties het (niet vergund) uitvoeren van de desbetreffende sloopwerkzaamheden voor de sloper / ontwikkelaar heeft gehad heeft de ombudsman geen bevredigend antwoord gekregen.

Het stadsdeel stelt namelijk dat er onvoldoende juridische mogelijkheden zijn om een sloper / ontwikkelaar achteraf nog sancties op te leggen. De ombudsman is van mening dat hiermee aan de overtreders een verkeerd signaal wordt afgegeven. De vergunningensystematiek wordt hiermee volledig ondermijnd en de vraag is welke mogelijkheden er dan nog wel zijn om slopers, die het niet zo nauw nemen met de regels, aan te pakken.

Bij aanvang van de sloopwerkzaamheden zijn er zonder vergunningen bouwhekken geplaatst, de straat was gestremd en direct omwonenden en hulpdiensten waren daar niet van op de hoogte gesteld. Uit foto's van omwonenden blijkt bovendien dat er verschillende voertuigen gevaarlijk dicht bij de locatie waar de sloopwerkzaamheden plaatsvonden geparkeerd stonden.

De betrokken bouwinspecteur van de afdeling Bouw en Woningtoezicht zou de afdelingen Beheer openbare Ruimte en Handhaving Openbare Ruimte (deze afdelingen zijn belast met de toezicht en handhaving op verkeersmaatregelen en het plaatsen van borden) over de situatie hebben geïnformeerd en hen hebben verzocht om actie te ondernemen.

Uit het onderzoek van de ombudsman is inderdaad gebleken dat handhavers van de afdeling Handhaving Openbare Ruimte op 12 december en 13 december 2016 ter plekke zijn geweest. Echter, die zouden naar eigen zeggen geen overlast hebben geconstateerd. Hoe die mededeling rijmt met de feitelijke situatie op dat moment is voor de ombudsman een raadsel. De weg was immers overduidelijk gestremd en een vergunning daarvoor was niet aanwezig. Het voorgaande heeft eveneens geen gevolgen gehad voor de sloper / ontwikkelaar.

Niet afgesloten nutsvoorzieningen

Een aantal dagen na aanvang van de sloopwerkzaamheden (op 16 december 2016) komt een aantal omwonenden tot de ontdekking dat de nutsvoorzieningen (waaronder gas) niet zijn afgesloten. Zij maken hiervan direct melding bij zowel Liander als het stadsdeel. Liander neemt de zaak hoog op en onderneemt nagenoeg direct actie.

Het stadsdeel stelt dat de inspecteur van de afdeling Bouw- en Woningtoezicht bij aanvang van de sloop (op 12 december 2016) reeds heeft geconstateerd dat de nutsvoorzieningen niet waren afgesloten. Dit zou door de inspecteur ook zijn gemeld bij de projectleider van de aannemer.

Nader onderzoek wijst verder uit dat het sloopplan van het sloopbedrijf niet was ondertekend. Het stadsdeel stelt dat dit geen vereiste is, maar dat de sloper / ontwikkelaar wel verantwoordelijk is voor het tijdig afsluiten van de nutsvoorzieningen. De afdeling Bouw- en Woningtoezicht controleert volgens het stadsdeel hier in beginsel niet op. Wel zou de afdeling de mogelijkheid hebben om de werkzaamheden stil te leggen en maatregelen af te dwingen indien de veiligheid in het geding is.

De ombudsman vraagt zich gezien het bovenstaande hardop af waarom het stadsdeel kennelijk heeft toegestaan dat er vier dagen lang gesloopt is (terwijl de nutsvoorzieningen niet waren afgesloten) en geen gebruik heeft gemaakt van de genoemde bevoegdheden – ook niet toen de

instabiele gevel al was gesloopt. Niet is gebleken op welke wijze de afdeling Bouw- en Woningtoezicht erop heeft toegezien dat er door de aannemer opvolging is gegeven aan de melding van de inspecteur van 12 december 2016.

Onvolledige / onjuiste informatieverstrekking aan de Omgevingsdienst

De ontwikkelaar heeft bij de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied (ODNZKG) een BUS-melding⁶ ingediend. Een zgn. BUS-melding is noodzakelijk als men voornemens is om de bodem te saneren of als er werkzaamheden uitgevoerd gaan worden in (ernstig) verontreinigde grond.

In aanloop naar het indienen van de melding heeft een bedrijf in opdracht van de ontwikkelaar vooronderzoek⁷ gedaan naar de staat van de grond waarop het gebouw gebouwd zou worden. De uitkomsten van het rapport worden gekoppeld aan de melding. Een bewoner heeft een kopie van het desbetreffende rapport en de melding in handen gekregen.

Daaruit is naar voren gekomen dat de melding is ingediend met een aantal onjuiste gegevens. Zo wordt in de aanvraag bijvoorbeeld aangegeven dat het gehele perceel bebouwd zal worden, terwijl in realiteit ook een tuin gerealiseerd wordt. In de aanvraag wordt verder genoemd dat het gebouw gebruikt zal worden als bedrijfsruimte (volledig) en dat er derhalve sprake is van een ongewijzigde situatie. In realiteit is er sprake van een uitgebreide functiewijziging, van volledige bedrijfsruimte naar meerdere woningen en ateliers.

Volgens de melding zou de (huidige) bebouwing op het perceel bovendien uit 1986 stemmen, in realiteit stamt het pand uit 1914. De bewoner heeft naar aanleiding van het voorgaande contact opgenomen met de ODNZKG en hiervan melding gemaakt en de ODNZKG heeft vervolgens daarop geacteerd.

Gezien het bovenstaande heeft de ombudsman het stadsdeel gevraagd in hoeverre er nog een controle plaatsvindt op de basisinformatie bij dergelijke meldingen. Het stadsdeel heeft laten weten dat zondermeer wordt nagegaan of de gegevens van het pand juist vermeld zijn. Het gaat hierbij om zaken zoals bouwjaar en bestemming. Een inhoudelijke beoordeling is echter aan het ODNZKG, omdat het stadsdeel daar de expertise niet voor heeft. De verantwoordelijkheid voor het aandragen van de juiste informatie legt het stadsdeel bij de aanvragen (ontwikkelaar).

De ombudsman heeft ook hier begrip voor het standpunt dat de aanvrager verantwoordelijk is voor het aandragen van juiste informatie. Echter het belang van een deugdelijk controlesysteem is groot, nu onjuiste (basis)informatie kan leiden tot mogelijke onjuiste adviezen van de ODNZKG. Mogelijk worden hierdoor risico's voor de veiligheid van de leefomgeving over het hoofd gezien, met alle gevolgen van dien. De vraag wie uiteindelijk verantwoordelijk is voor controle (stadsdeel of ODNZKG zelf) is niet aan de ombudsman om te beantwoorden. In dit concrete geval is overigens niet duidelijk in hoeverre de (onjuist) verstrekte informatie uiteindelijk inhoudelijk van invloed is geweest op de beoordeling van de melding door de ODNZKG.

⁶ Besluit Uniforme Saneringen

⁷ Rapport Verkennend Bodemonderzoek

Conclusie

Uit het bovenstaande blijkt dat het stadsdeel op een niet voldoende professionele wijze is omgegaan met de zienswijzen van diverse belanghebbenden. Onduidelijk is welke zienswijzen wel en niet inhoudelijk zijn behandeld. Van één zienswijze is voldoende duidelijk geworden dat deze niet correct behandeld is. Dit zou nadelige consequenties kunnen hebben in een beroepsprocedure. Het anonimiseren van de persoonsgegevens heeft eveneens op een niet voldoende professionele wijze plaatsgevonden. Door de slordigheden is er bij de belanghebbenden een ernstig gebrek aan vertrouwen voor wat betreft de inhoudelijke afhandeling van het dossier ontstaan. De ombudsman kan dit gebrek aan vertrouwen zeer goed plaatsen.

Van adequate handhaving op grond van ontbrekende vergunningen / ontheffingen is de ombudsman niet gebleken. Beginnen met slopen en het afzetten van parkeervakken en straten (tevens zonder het informeren van omwonenden) heeft geen enkele consequentie gehad voor de ontwikkelaar en/of sloper, ondanks kennis hiervan bij de verantwoordelijke afdelingen van het stadsdeel. Het signaal van het stadsdeel dat er juridisch gezien geen mogelijkheden zijn om hierop te acteren baart de ombudsman uitermate veel zorgen.

Naar aanleiding van de bovenstaande vastgestelde omstandigheden heeft de ombudsman in het afgelopen half jaar gesproken met onder andere de stadsdeelvoorzitter en de stadsdeelsecretaris van Stadsdeel West. Het stadsdeel heeft tijdens die gesprekken erkend dat er slordigheden hebben plaatsgevonden die in sommige gevallen niet te verklaren en/of niet gecorrigeerd zijn. In de gesprekken met de ombudsman is wel aangegeven dat het stadsdeel zicht heeft op wat er intern moet veranderen. Er heerst nog teveel een cultuur waarbij eenpitters en het zogenaamde 'eiland-denken' prevaleren. Afdelingen werken niet altijd goed samen, waardoor er geen eenduidige situatie wordt geschapen richting burgers. Om die cultuur te doorbreken en de afdelingen beter te laten functioneren zijn er inmiddels concrete maatregelen genomen. Intern heeft er een aantal functiewisselingen plaatsgevonden en zijn er medewerkers elders geplaatst.

Aanbevelingen

De ombudsman beschouwt bovenstaande ontwikkelingen als positief. Wel is hij van mening dat het wisselen of verplaatsen van personeel alleen niet de oplossing zal vormen. Er is een aantal concrete zaken die direct de kwaliteit van dienstverlening richting de bewoners van Stadsdeel West kunnen verbeteren.

- De werkprocessen bij het archiveren van inkomende post moeten onder de loep genomen worden.
- Het stadsdeel dient een richtlijn of proces op te stellen / in te voeren voor het anonimiseren van persoonsgegevens. Anonimiseren dient op eenduidige en correcte wijze te gebeuren. Mogelijk dat andere stadsdelen een dergelijke richtlijn / proces al kant en klaar op de plank hebben liggen.
- Indien een zienswijze duidelijk een (formeel) gebrek bevat, dan dient de indiener van de zienswijze tijdig hiervan door het stadsdeel op de hoogte te worden gebracht en in de gelegenheid te worden gesteld om binnen een redelijke termijn het gebrek te herstellen. Tusseliggende blanco pagina's of ontbrekende handtekeningen zijn naar de mening van de ombudsman voorbeelden van dergelijke duidelijke gebreken.

- De ombudsman is van mening dat anno 2017 de weg voor het digitaal indienen van zienswijzen per definitie volledig opengesteld moet worden. Het voorkomt archiveringsperikelen en is uitermate dienstverlenend richting de burger. Slechts bij hoge uitzondering zou hiervan afgeweken kunnen worden, maar dan zou dat wel uitermate duidelijk (eenduidig) op de website en in de publicatietekst kenbaar gemaakt moeten worden.
- Consequent zijn in de handhaving. Het straffeloos toestaan van werkzaamheden zonder vergunningen geeft een onwenselijk signaal af. Het stadsdeel is de enige instantie die op dat gebied de bevoegdheid heeft tot op zekere hoogte handhavend op te treden. Al dan niet door stillegging van de werkzaamheden, wanneer de situatie dat toestaat. Burgers mogen verwachten dat het stadsdeel van deze bevoegdheden gebruik maakt als dergelijke overtredingen aan de orde zijn. Indien er onvoldoende juridische mogelijkheden bestaan om de toezichthoudende taken op een deugdelijke manier uit te voeren, is het van belang om dit tijdig vanuit de praktijk te signaleren en aan te kaarten bij het bestuur en bij beleidsadviseurs.
- Door de niet voldoende professionele werkwijzen (archivering, anonimiseren, hulp bij herstellen kennelijke fouten) heeft het stadsdeel het wantrouwen bij de bewoners gevoed. Dit wantrouwen werd nog versterkt door het niet handhavend optreden tegen de ontwikkelaar, daar waar dat wel had gekund en gemoeten. Het stadsdeel kan helpen het vertrouwen te herstellen, door in gesprek te gaan (en blijven) met de bewoners en met hen de bevindingen uit deze brief in alle openheid en eerlijkheid te bespreken.
- Concreet in dit geval ziet de ombudsman graag dat het stadsdeel de formele gebreken, voor zover mogelijk, corrigeert. Meer specifiek doelt de ombudsman op de behandeling van de zienswijze waarvan het stadsdeel beweerde dat één pagina zou ontbreken.

Een kopie van deze brief zal verstuurd worden naar de omwonenden die het verzoek om onderzoek bij de ombudsman hebben ingediend en gepubliceerd worden op de website van de ombudsman.

Ik vertrouw erop u met het bovenstaande voldoende geïnformeerd te hebben.

Met vriendelijke groet,

Arre Zuurmond
Ombudsman Metropool Amsterdam